

Maïsstengelboorder snel aanpakken

De maïsstengelboorder verovert vanuit het zuiden Europa en heeft zich ook in Nederland gevestigd. Verdere verspreiding en schade zijn te voorkomen door het kneuzen van de stoppel na de oogst. Hier liggen kansen voor de loonwerker, zeker in combinatie met het inzaaien van een vanggewas.

De maïsstengelboorder (*Ostrinia Nubilalis*) is een bruinachtige mot die eitjes legt op maïsplanten. De rupsen van deze mot vreten gangen in de stengel en in de kolfstelen, met legering van het gewas, opbrengstderving en kwaliteitsverlies tot gevolg. "In Frankrijk en Duitsland is de maïsstengelboorder al wijd verspreid. Nu zien we met ons monitoringsysteem Evalio een opmars naar het noorden. In Zuid-Nederland en de Duitse grensstreek zien we al de eerste percelen met schade", vertelt Wobbe van der Veen, gewasspecialist bij DuPont.

Voor een goede aanpak van het probleem is het belangrijk om de mot en later de rups te herkennen. Boorgaten en boorresten duiden op de aanwezigheid van de rups en deze is net voor de oogst vaak in de kolf te vinden. Het meest in het oog springt het legeren van maïsplanten. "Bij legering denk je al gauw aan windschade. Het grote verschil is dat bij de maïsstengelboorder de plant niet bij de grond, maar halverwege is geknakt", legt Van der Veen uit.

Gecombineerde aanpak

Om schade door de maïsstengelboorder te voorkomen, pleit hij voor een gecombineerde aanpak. Dit betekent in de zomermaanden, als er motten zijn gesignaleerd, een gerichte bestrijding met een insecticide. Dit voorjaar werd in Nederland het middel Coragen toegelaten, dat in Frankrijk en Duitsland een belangrijk wapen is in de strijd tegen de maïsstengelboorder. Daarnaast is het echter zeker zo belangrijk om door de stoppelbewerking na de oogst de opbouw van een populatie in het volgende jaar te voorkomen. Aan het eind van het seizoen verplaatsen de rupsen zich richting de wortels. Ze zoeken in de wortelhals van de stengel beschutting om te overwinteren, om vervolgens in het voorjaar te verpoppen tot volwassen moten. Door de aanmaak van glycerine zijn ze bestand tegen vorst tot maar liefst min twintig graden Celsius. "De meest effectieve manier om de rups te pakken, is door de stoppel te kneuzen of te klepelen. Met het verpulveren van de stoppel wordt de rups gedood en zo de opbouw van een schadelijke populatie in het volgende jaar ingedamd", vertelt Van der Veen.

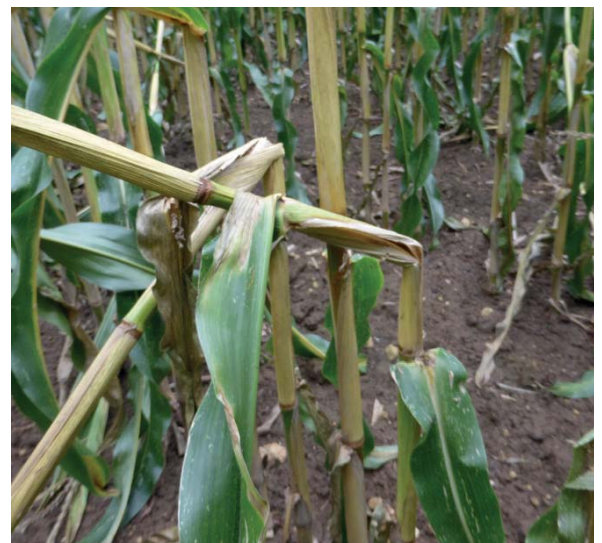
Kansen voor loonwerker

In Duitsland zijn horizontaal draaiende klepels een heel effectieve manier gebleken om de opbouw van de schadelijke populatie in te dammen. Inmiddels komen verschillende machi-

nebouwers met al dan niet aangepaste werktuigen die inspelen op de aanpak van de maïsstengelboorder. Ook voor loonwerkers liggen hier kansen om het aanbod richting de maïsteler te verbreden, zeker in combinatie met de verplichte inzaai van een groenbemester.

TEKST: Martin Groot Severt, Opraappers

FOTO: Opraappers

Karakteristiek voor legering als gevolg van het werk van de maïsstengelboorder is dat het gewas halverwege is geknakt.

De rups van de maïsstengelboorder boort gaten in de plant en vreet zich door de kolf heen.